

Ves svetovni tisk piše in ugiba o obisku Tita na Finskem in njegovem sestanku s Hruščovom v Leningradu. Agencije sicer javljajo o razgovorih o Finski, o prisrčnosti, ki je trajala ves čas obiska, o enakih pogledih na svetovno politiko obeh voditeljev, toda veliko več je govora o sestanku Tito-Hruščev. V zvezi s tem sestankom dobi človek vtis, kot da so bile vse svetovne agencije smrtno užaljene, ker niso bile pravočasno obveščene. Opaziti je ne samo presenečenje, pač pa tudi politiko, ki jo zastopa posamezna dežela ali grupa, ki finansira časopis. Tako francoski novinarji pišejo o Titovi iniciativi za sestanek in to zaradi večje ekonomske povezave, ki da je potrebna Jugoslaviji. Ameriški časopisi odkrivajo tajno sestanka na ta način, da pišejo o vlogi Tita pri sporu Kitajska — SSSR v smislu pomirjalne akcije. Po njihovem mišljenju je Tito sretoval Hruščeva, da naj ne gre v skrajnost. Podobno pišejo tudi švedski časopisi. Najbolj konfuзни pa so grški novinarji. Zahodno nemško časopisje seveda prikazuje sestanek in predsednika Tita kot najhujšega sovražnika Mao Tse Tung. Tudi kitajski tisk se je razpisal. Zanj je bil to dogovor nosilec revizionizma o nadaljnjem razbijanju svetovnega komunizma. Kratko malo »što se babi htilo, to se babi snilo«. So pa tudi časopisi, ki so pisali o resnični vlogi Jugoslavije o boju za mir. Tisto pa, česar niso napisali, ampak nehoti povedati, je to, da je bila Titova pot in njegov sestanek s Hruščovom zanje velikega pomena. Istočasno je bilo precej potovanj drugih državnikov, veliko se je razpravljalo o mednarodnih konferencah, važnih dogodkih je bilo več kot dovolj, pa kljub temu prav to potovanje tako zelo okupiralo svetovni tisk. Nam je to všeč in radi bi, da v prihodnje brez sramu in bolj objektivno pišejo o naših potih. Vse kar dela Jugoslavija v svoji notranji in zunanji politiki je le v korist svetovnega miru in naših narodov.

Ko sem omenjal druge važne, dogodke ne morem, da ne bi spomnil našega bralca na grobo odbijanje Washingtona, ki ga kaže pri odnosu s Kubo. Dobro voljo Castra, ponujanje roke in iskanje kontakta z ZDA je ostalo brez uspeha. Nasprotno! Službeni Washington verjetno pod vplivom volione psihoze, ki je ustvarjal Goldwater; odločno odbija vsak sporazum s Kubo. Isti senator je omenjal v svojih govorih, da ne bo trpel kubanski režim, če bo izvoljen, in da bo z njim zelo na kratko obračunal. Prav tako se norčuje iz koeksistence in trdi, da se mora hladna vojna ne samo še naprej krepiti, pač pa tudi dobiti. Za Južni Vietnam, kjer je, kakor vse kaže, pred vrati ponovni vojski in politični kaos, smatra, da je ameriška interesna sfera, od koder bo z malimi atomskimi bombami začelo vse, kar ovira uničenje severno-vietnamske vojske. Zares lepe perspektive, ki jih ponuja eden od možnih bodočih predsednikov ZDA. Sedanjí ameriški predsednik trdi, da želi prav njega za nasprotnika. Mišli namreč, da je povprečni amerikanec že toliko politično zrel, da tako nemogoče ideje, kakor jih ima senator Goldwater, ne morejo pridobiti večine. Upajmo, da je tako, kajti kaj vse lahko stori bolan in vase zaljubljen človek, preveč dobro vedo.

Na Cipru slej ko prej ostanejo še nadaljnje tri mesece sile OZN. Nedoločen rok ni bilo mogoče sprejeti zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, katerih je že sedaj zelo malo. Verjetno se bo rok moral še podaljšati, toda upanje je, da bodo sile OZN vplivale pozitivno na rešitev ciprskega problema.

Zastopniki držav, ki so prisostvovali svetovni konferenci o trgovini in ravoju, so začeli podpisovati skupne resolucije. Prva etapa in mogoče najbolj važna, je za nami. Sprejeta je tudi resolucija 47 afroazijskih držav kot sestavni del ostalih načrtov. Premaknilo se je. Razlika sever-jug, ki je latentna nevarnost za ves svet, se bo kakor vse izgleda le zmanjšala.

20 let v službi ljudstva

V počastitev 20-letnice ustanovitve Rdečega križa Slovenije in dneva krvodajalcev je občinski odbor RK v Celju priredil v soboto v Narodnem domu svečano proslavo, ki so se je udeležili številni krvodajalci ter aktivni delavci in člani Rdečega križa. V pestrem kulturnem programu so sodelovali pionirji druge osnovne šole, ki so pod vodstvom Edija Goršiča zapeli tri pesmi, nadalje folklorna skupina šole »Franja Vrunca«, harmonikarski zbor pod vodstvom Oskarja Leskovička, Baletna skupina, ki jo vodi Sonja Gorjančeva, in recitatorji. Ob tej priložnosti se je prvič predstavil celjski javnosti ženski pevski zbor tovarne Topor, ki ima v Juliju Gorčiču solidnega dirigenta.

Na svečani proslavi je o Rdečem križu govorila predsednica občinskega odbora Cilka Hojnjkova, o dnevu krvodajalcev pa bivši dolgoletni predsednik Ciril Golouh. Organizacija Rdečega križa, ki je bila ustanovljena na pobudo predsedstva Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta, Glavnega štaba narodnoosvobodilne vojske in partijskih odredov Slovenije 18. junija 1945 v Gradcu v Beli Krajini, je tako v času vojne kakor do današnjih dni opravila neprecenljivo delo s tem, da je materialno pomagala ljudem, hkrati pa jih tudi zdravstveno prosvetljevala.

UREDITI JE TREBA SISTEM neposredne demokracije

Brežice, petek. Na današnji občinski konferenci ZK v Brežicah so komunisti razpravljali o perečih gospodarskih in političnih problemih v komuni, med katerimi so poudarili vprašanje demokracije v odnosov, vprašanje kadrov ter kmetijstva. Sistem neposredne demokracije se že vse premalo uveljavlja, kar je delno krivda pasivnega zadržanja komunistov v gospodarskih organizacijah, delno pa še zastarelih birokratskih odnosov. Na konferenci so poudarili problem ureditve vodilne vloge ZK in obravnava nekatera nepravilna pojmovanja in praktične postopke komunistov, kako naj komunisti uresničijo svojo vlogo v pogojih delavske in družbene samouprave in krepitve socialistične demokracije. V nekaterih delovnih kolektivih naleti upravičena kritika posameznih delavcev in uslužbenecov na odgovor pri vodilnih ljudeh. Tako se mnogokrat dogaja, da vodstva posameznih delovnih organizacij le obveščajo koloktiv in organe samoupravljanja o svojih sklepih. Na konferenci so detajlno razpravljali o kadrovski problematiki ter kmetijstvu. Navajali so primere iz delovnih organizacij, kjer zasedajo delovna mesta ljudje z neustrezno strokovno izobrazbo. To stanje se vsako leto izboljšuje, vendar je navzlic temu še pereče, saj je odstotek z neustrezno strokovno izobrazbo še večji od polovice. Med razpravo so poudarili, da se mora vsled

majnega odstotka obdelovalnih površin družbenega sektorja intenzivneje razvijati kooperacijska proizvodnja z individualnimi kmečkimi proizvajalci.

Za delegata na 8. kongresu ZK so izvolili sekretarja občinskega komiteja ZKS Sevnica tovariša Jožeta Bogoviča.

J. — r

Pomoč v hrani, oblačilih, zdravilih itd. je bila zlasti težiče delovanja RK v povojnih letih. Istočasno je organizacija pomagala ustanovljati kuhinje, namenjene internancem in borcem, za zdravstveno prosveto prebivalstva pa je prirejala tečaje prve pomoči, ki jih prireja tudi še danes. Njena dejavnost se je razširila v skrb za reševanje socialnih problemov: boj proti alkoholizmu, nalezljivim boleznim itd. Brezštevilne so bile akcije organizacije Rdečega križa, ki so izpričale najvišjo humanistično zavest, zato je njena dejavnost prerasla v splošno družbeno koristno delo.

Siroka dejavnost in vse večje naloge Rdečega križa na današnji stopnji razvoja so postavile to humano organizacijo na vidno mesto tudi v mednarodnem merilu — njen delovni program je prerasel program mednarodnega Rdečega križa. Za sluga za to gre v prvi vrsti prizadevnim aktivistom, v celjski občini pa konkretno tudi družbenopolitičnim organizacijam, ki so njegovo delovanje tako ali drugače podprle. Na svečani proslavi te pomembne obletnice so najzaslužnejši krvodajalci podelili 120 srebrnih in 40 zlatih značk ter 18 diplom, za udeležence pa je občinski odbor RK priredil zakusko.

J. — r

CELJSKA VOLIVNA KONFERENCA Vse za človeka

V sredo je bila v velikih dvoranah Narodnega doma v Celju volivna konferenca komunistov celjske kome. Med številnimi gosti, ki so se udeležili tega pomembnega zborovanja, so bili tudi član izvršnega komiteja CK ZKJ tovariš Franc L. skoček-Luka, sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov iz Doboja in predsednik občinskega odbora Socialistične zveze tudi iz tega kraja.

Zivahna razprava se je razvila na podlagi poročila, ki so ga delegati dobili že pred konferenco ter na podlagi referata sekretarja celjskega občinskega komiteja tovariša Staneta Divjaka. Le-ta je knitično ocenil marsikatero probleme v gospodarstvu in delavskem samoupravljanju, delegatje pa so v razpravi marsikatero načelno misel še konkretizirali: Več o celjski kon-

ferenci ZK bomo poročali še v naslednjih številkah našega lista. V obdobju zadnjih nekaj dni je bilo v celjskem okraju namreč več konferenc, na katerih je bilo izrečenih toliko koristnih misli in napotkov za delo komunistov v prihodnjem obdobju, da je nemogoče poročati o vseh že v tej številki.

Za delegate na osmi kongres ZKJ so izvolili: Vilmo Stučin, Emo Krubar, Zorana Zagarja in F. Ocvirka.

MLADI O STATUTU MOZIRSKE OBČINE

V nedeljo je občinski komite Zveze mladine Mozirje ob sodelovanju s celjskim radijem pripravil javno radijsko oddajo »Mladi o statutu občine Mozirje.« Na oddaji se je pomerilo pet ekip, ki so pokazale izredno solidno znanje. To je nedvomno dober dokaz za to, da mozirska

mladina dobro pozna statut svoje komunne. Prvo mesto so v tekmovanju dosegli mladinci iz Okonine, drugo ekipa iz Solčave, tretje pa mladinci in mladinke iz Luč. Te tri ekipe so dobile tudi praktične nagrade, vsi nastopajoči pa spominska darila.

V. L.

BLIŽA SE RUDARSKI PRAZNIK

V Velenju se že pripravljajo za 3. julij. Z leta v leto svečaneje praznujejo praznik rudarjev in sleherni leto ob tem dnevu slavijo pomembne gospodarske zmage. Rudarski šolski center bo pripravil tradicionalni skok čez kožo in sprejem mladih rudarjev - absolventov tretjega letnika industrijske rudarske šole — med rudarje. Ta sprejem je zlasti pomemben sedaj, ko je nastala prava kriza pomanjkanja rudarjev. Na dan rudarjev pa bodo v Velenju predali namenu novo, sodobno tovarno gospodinjne opreme »Gorenje«, ki z naglo rastočo proizvodnjo uspešno rešuje vprašanje zaposlovanja žena v Saleški dolini.

Za svečano otvoritev že sedaj pripravljajo bogat kulturni program.

Sprejet program konjiškega sindikalnega sveta

Člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah so pred kratkim obravnavali in sprejeli delovni program za drugo polovico letošnjega leta. V njem so posvetili posebno pozornost poučevanju sistemov nagrajevanja in delitve dohodka, glede investicij pa so menili, da bo treba ugotoviti, katere so v občini res nujne, koliko pa je takih, ki bi jih lahko za nekaj časa odložili. V program so posebej poudarili tudi pomen izobraževanja in usposabljanja delavcev. Da bi o tem lahko konkretnje razpravljali, bo sindikalni svet kmalu sklical posvetovanje o družbeno ekonomskem in strokovnem izobraževanju.

Dober uspeh konjiške politične šole

Ob zaključku politične šole pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah so slušatelji izpolnjevali teste, ki so vključevali vprašanja in odgovore iz snovi, ki so jo v šoli obravnavali. Čeprav je bilo na testnih listih vpisanih okoli 30 različnih vprašanj, je večina slušateljev odala nad 80 odstotkov pravih rešitev. Člani izpitnih komisij pa so bili zadovoljni tudi s pismenimi nalogami slušateljev in njihovimi ustnimi zagovorji. Zato vodstvo politične šole meni, da bi bilo prav, če bi tisti, ki imajo pogoje, jeseni nadaljevali izpopolnjevanje na drugi stopnji politične šole.

Ustavimo se tudi ob teh problemih

članski situaciji pomagajo rešiti prenekatere nalogo. Če vzamem samo fragment iz obsežnega kompleksa vprašanj in to letošnja akcija za zgraditev šol II. stopnje v celjskem okraju, moram ugotoviti, da so skoraj vsa podjetja in občine Brežice in Zalecu ter večja podjetja v Slovenskih Konjicah in Mozirju odgovorno podprla gradnjo oziroma razširitev teh šol, da pa so podjetja v ostalih občinah do tega precej »hladna«. V občini Celje, kjer je skoncetrirano mnogo vsestranske proizvodnje, se nekateri kolektivi sploh ne ustavljajo ob teh problemih, kot da tam zaposleni nimajo otrok, ki bi jih želeli šolati, čeravno ima takšna delovna organizacija zaposlenih več sto ali celo tisoč in več ljudi. Letos smo prišli v stanje, ko ni mogoče v srednjih šolah celjskega okraja nobenega kabineta več spremeniti v učilnico; otrok, ki so zaključili obvezno šolo pa je precej več kot lani. Ali ne bi mogla vzgledu Brežice, kjer se je sleherni otrok do najmanjšega odzvalo naši akciji, slediti tudi mnoga celjska podjetja, posebno še velika, kot so Zelezarna Store, »Ingrad«, Elektro Celje, »Merx«, Zlatarna ali v Krškem Tovarna celuloze, Steklarna v Rogaski Slatini itd. Žal mi prostora za kompletno listo! V Mariboru so vsa velika in večja podjetja ter vrsta manjših razumela dolž-

nost, prav tako v okraju Koper, razmere za Ljubljano mi niso znane. Kako da ravno Celje tega ne zmore, čeravno podatki na Republiški gospodarski zbornici govorijo, da je celjski okraj do danes najmanj vložil v strokovno izobraževanje. Tudi drugod imajo študente, potrebe po izobraževanju in nekatera podjetja tudi obveze do sofinansiranja kakšne specialne šole. Akcija je bila kvalitativno pripravljena, Okrajni komite, Okrajni odbor SZDL in Okrajni sindikalni svet ter naša skupščina so o tem jasno postavili vprašanje. Ali naj za učenje sposobne otroke, ki bi se radi šolali na II. stopnji, pa jih šole zaradi pomanjkanja prostora odklanjajo, pošljejo na vrata teh podjetij z vprašanjem, če so kot bodoči strokovnjaki resnično nezajženi ali morda celo nepotrebni? Postavimo javno vprašanje: ali naj začetek gradenj na šolah II. stopnje, ker akcija ne uspeva, ustavimo? In kdo naj nosi pri nas odgovornost za vse posledice?!

Pa saj ne gre v šolah in kulturnih ustanovah samo za denar, gre za dosti več. Gre tudi za tisto potrebo pravilno vrednotenje ljudi, ki to delajo, za vprašanje tistega splošnega pomanjkanja časa ustavljati se ob problemih teh področij, za tisto zdolgočasno razpoloženje nekaterih ljudi kadar na sejah, konferencah ali plenumih spregovorijo o perečih vprašanih šolniki,

kulturni, socialni pa tudi zdravstveni delavci. Gre za odnos!

Celjski okraj ima svojo študijsko knjižnico v Celju, ki je bila ustanovljena pred enajstimi leti. Kolektiv te ustanove jo je v veliko zavzetostjo razvijal vse do danes, ko je v položaju, da ne more v teh razmerah in pogojih več dalje. Ali ni čudno, da določeni deli ljudi razmišlja o potrebnosti ali nepotrebnosti te institucije — in to v času, ko imamo takšno potrebo po izobraževanju kadrov, toliko dijakov v šolah in okoli 800 odraslih, zaposlenih ljudi, ki so se ob prvem pozivu Centra za visokošolsko izobraževanje priglasili, da bi izredno študirali na višjih in visokih šolah. Upamo, da bomo knjižnico letos le zgradili do strehe!

Današnja razvojna stopnja je zahtevna. Poleg uspehov nam je nadelava vrsto nalog. Razmišljati moramo mnogo več o pogojih življenja naših ljudi in to z večjo skrbjo in toplino. Ustavimo se ob mladini, ki dorašča: o čem razmišlja, kako živi, kdo so njeni vzorniki, kako se infiltrira v njo današnja civilizacija in kolikšna je razsežnost njenih kulturnih vrednot. Vprašajmo se, kolikšen je naš delež kot posameznika pri tem. Če bomo to opravili svojo dolžnost, bomo opravili veliko!